

ENSIMMÄISISTÄ MOSKOVAN—KAZANIN RAUTATIEN TALKOISTA YLEISVENÄLÄISIIN VAPPUTALKOISIIN

Otsikossa mainittu taival on kuljettu vuodessa. Välimatka on hyvin pitkä. Ja joskin talkoomme ovat vielä vähäisiä ja jok'ikisissä talkoissa ilmenee tavattoman paljon puutteita työnjärjestelyssä, järjestyneisyydessä ja kurinalaisuudessa, niin tärkein on kuitenkin tehty. Äärettömän painava järkäle on sysätty paikoiltaan, ja juuri se onkin olennaisinta.

Me emme suinkaan sulje silmiämme näkemästä sitä, kuinka vähän on vasta tehty ja kuinka äärettömän paljon on vielä tehtävä; mutta vain työtätekevien vannoutuneet viholliset, porvariston vannoutuneet kannattajat voivat suhtautua ylimielisesti vapputalkoisiin, vain perin halpamaiset ja kapitalisteille lopullisesti itsensä myyneet ihmiset voivat vastustaa suuren vappujuhlan käyttämistä siihen, että yritetään saattaa voimaan joukkomitassa kommunistista työntekoa.

Sitten tsaarien, tilanherrain ja kapitalistien kukistamisen raivataan vasta ensi kertaa kenttää sosialismin todellista rakentamista, uusien yhteiskunnallisten suhteiden, uuden yhteistyökurin, koko kansantalouden (ja sitten myös kansainvälisen talouden) uuden maailmanhistoriallisen muodon luomista varten. Se on niiden moraalikäsitteiden uudistamista, jotka pitkäksi aikaa on liannut ja pilannut kirottu tuotantovälineiden yksityisomistus ja yhdessä sen kanssa koko se eripuraisuuden, epäluuloisuuden, vihamielisyyden, pirstoutuneisuuden ja keskinäisen väijynnän ilmapiiri, jota eristetty pientalous, yksityisomistajain talous näiden välisen „vapaan” vaihdon oloissa kiertämättömästi aiheuttaa — ja synnyttää alati uudelleen. Kauppavapaus, vaihtovapaus on ollut satoja vuosia miljoonille ihmisille taloudellisen

viisauden ylin sääntö, satojen miljoonien ihmisten kaikkein piintynein tottumus. Tämä on samanlaista läpeensä valheellista vapautta ja samanlaista kapitalistisen petkutuksen, väkivallan ja riiston naamioimista kuin muutkin porvariston julistamat ja voimaansaattamat „vapaudet”, sellaiset kuin „vapaus työhön” (lue: vapaus kuolla nälkään) y.m.s.

Me olemme hylänneet ja hylkäämme peruuttamattomasti tuon yksityisomistajain „vapauden” olla yksityisomistajia, tuon pääoman „vapauden” riistää työtä ja taistelemme armottomasti ja antaumuksellisesti sitä vastaan.

Alas vanhat yhteiskunnalliset suhteet, vanhat taloudelliset suhteet, vanha (*pääomalle alistetun*) työn teon „vapaus”, vanhat lait, vanhat tottumukset!

Rakentakaamme uusi yhteiskunta!

Me emme pelänneet tappioita käydessämme suurta valankumouksellista sotaa tsarismia vastaan, porvaristoa vastaan, maailmanmahtavia imperialistisia valtioita vastaan.

Me emme pelkää valtavia vaikeuksia emmekä virheitä, joita ei voida välttää mitä vaikeimman työn alussa, sillä kaikkien työtottumusten ja moraalikäsitteiden muovaaminen toisenlaisiksi vaatii vuosikymmeniä. Ja me annamme toisillemme juhlallisen ja varman lupauksen, että olemme valmiit kaikkiin uhrauksiin, että kestämmme ja pysymme lujina tässä kaikkein vaikeimmassa taistelussa — taistelussa tottumusten voimaa vastaan, että tulemme tekemään uupumatta työtä vuosia ja vuosikymmeniä. Tulemme tekemään työtä hävittääksemme kirokun säännön: „jokainen huolehtikoon itsestään, jumala yksin kaikista”, hävittääksemme sen totunnaisen käsityksen, että työ on vain rasitus ja oikeellista on vain tietyn normin mukaan maksettu työ. Tulemme tekemään työtä sen hyväksi, että sääntö: „kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta”, ja sääntö: „jokainen kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeidensa mukaan” juurtuisivat joukkojen tietoisuuteen, muodostuisivat tottumuksiksi ja jokapäiväiseksi käytännöksi ja että kommunistinen kurinalaisuus ja kommunistinen työnteko saataisiin vähitellen, mutta varmasti vakiintumaan.

Olemme vääntäneet paikoiltaan ennen kuulumattoman raskaan järkäleen, joka on koostunut piintyneisyydestä, sivistymättömyydestä, sellaisten tottumusten itsepintaisesta

puoltamisesta kuin ovat „vapaa kauppa” ja ihmistyövoiman kuten kaiken muunkin tavaran „vapaa” osto ja myynti. Olemme alkaneet horjuttaa ja hävittää erittäin syvään juurtuneita ennakkoluuloja, kaikkein vakiintuneimpia, vuosisataisia, piintyneimpiä tottumuksia. Talkoomme ovat ottaneet yhdessä vuodessa jättiläisaskeleen eteenpäin. Ne ovat vielä äärettömän heikkoja. Se ei kuitenkaan meitä säikytä. Olemme nähneet, kuinka „äärettömän heikko” Neuvostovalta on lujittunut ihan silmissä ja meidän ponnistustemme tuloksena ja alkanut muuttua äärettömän suureksi kansainväliseksi voimaksi. Tulemme työskentelemään vuosikausia ja vuosikymmeniä sen hyväksi, että talkoot juurtuisivat elämään, että ne kehittyisivät, saisivat laajan jalansijan, muuttuisivat paremmiksi, tulisivat tavanomaisiksi. Me viemme kommunistisen työn voittoon!

„Pervomaiski Subbotnik”,
toukokuun 2 pnä 1920
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan
„Pervomaiski Subbotnik” lehdessä
tekstin mukaan